

De woencirkel

door Ko van Gemert

Hoofdpersoon Armani, loopbaanconsulente in dienst van het Eilandelijke Onderwijs Planbureau op Curaçao, voelt zich op mysterieuze wijze aangetrokken tot de ruïne op het erf van Shon Janchi, Kurá di Shon Janchi, de 'woencirkel' (zie boektitel) waar haar voorouders als slaven verbleven. Deze is gelegen in Otrabanda, een volkswijk in Willemstad, tegenover Punda, het centrum van de hoofdstad. Shon, letterlijk grote meneer of mevrouw, is op Curaçao een aansprektitel die respect uitdrukt.

Armani ontwikkelt samen met anderen een project om de ruïne te restaureren en om te bouwen tot een verblijf om het alarmerend grote aantal schoolverlaters in Otrabanda op te vangen en te helpen.

Maar er zijn nog anderen die ook hun oog hebben laten vallen op Kurá di Shon Janchi: rijke investeerders die op deze plek een vijfsterrenhotel met haven willen bouwen.

De vraag is wie de eigenaar is van het pand. Kunnen de afstammelingen van de slaven die bij dit huis hoorden dat zijn?

Op zeker moment komt Armani in contact met Roberta, regressietherapeute, die mensen in hypnose terug kan brengen in vorige levens.

"Roberta keek Armani lang en peinzend aan, bestudeerde haar gezicht, keek diep in haar ogen en toen ze eindelijk sprak, klonk haar stem anders, alsof die van ver weg kwam en alsof die onstoffelijk was, tijdloos in de diepe resonantie ervan.

'Vertrouw je mij, Armani Francinet?'

Hoe kan ze mijn volledige naam kennen? Wie is deze vrouw? Waarom vertrouw ik haar? Wie heeft haar hier naartoe gestuurd? Dat is geen toeval.

'Ja!' flapte ze eruit, niet bij machte iets anders te zeggen, alsof een of andere onzichtbare kracht, diep in haar binnenste, haar deed zeggen wat ze niet wist dat ze ging zeggen totdat ze dat deed, en voelde zich prettig met wat ze had gezegd.

'Je bent een bezorgde geest, Armani. Er is een diepe rusteloosheid in je, die smacht naar vrede. De pijn strekt zich uit van het verre verleden tot de oevers

van je huidig bestaan. Vertel me van je huidige pijn en dan gaan we terug in de tijd om de oudere bronnen van je lijden te vinden'.”

Via regressietherapie dalen we af in het slavernijverleden van Armani en ervaren hoe de slaven vanuit Afrika met een slavenschip in Curaçao terecht zijn gekomen. We beleven de ontmoetingen tussen blanken en slaven en ontdekken dat haat en liefde een belangrijke rol spelen, waarbij kleurverschil vaak wegvalt.

Joseph (Jopi) Hart werd in 1940 op Bonaire geboren, maar groeide op in Otrobanda, Curaçao, waar hij getuige was van verschillende vormen van verborgen en openlijke discriminatie. Hart was docent Engels en een gepassioneerd gids door Otrobanda. Als romancier debuteerde hij in 2006 in het Engels met *Election Dance*, gevolgd door *The Yard in 2010*.

Deze roman *De wooncirkel* is een vertaling van *The Yard*, naar we aannemen door Hart zelf vertaalt.

Het boek bestaat uit 43 hoofdstukjes, 327 pagina's, voorafgegaan door een Voorwoord en een Inleiding, waarin we lezen dat Hart bij het schrijven van dit boek veel gehad heeft aan het werk van dr. Rose Marie Allen en David Brion Davis, waar het gaat om het slavernijverleden, en dr. Brian Weiss over reïncarnatie.

Op het omslag van het boek staat een foto van het slavernijmonument (het Tula-monument) van Nel Simon, in 1997 onthuld in Willemstad.

De schrijver is een geboren leraar en verteller. Soms wordt zijn taal wel erg bloemrijk, daar moet je van houden.

Joseph Hart heeft het vermogen om de lezer in zijn verhaal binnen te trekken en mee te laten leven met de hoofdpersoon. Ook de lezer met reserves met betrekking tot regressietherapie.

In een tijd waarin het slavernijverleden steeds vaker onder de aandacht gebracht wordt, is *De wooncirkel* een geslaagde toevoeging.

DRIE EN EEN HALVE STER

Joseph Hart, *De wooncirkel*

Uitgeverij In de Knipscheer, 2017, 327 pagina's

ISBN 978 90 6265 971 5 NUR 301

Bron: *Parbode*, nr. 140, december 2017